

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת יתרו
כ שבט
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 17
(69)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרס"ב

זאל אומקערין דעם ערשטין נאמען צו דער מדינה. נאר פון דעס טועגין פארט ווייל ער איז גיווארין א מבין דבר מתוך דבר האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט.

איך קען אנקומען צו אלעס

ווען דער אמת'ער בן מלך איז געווארן א מבין דבר מתוך דבר האט ער פארשטאנען אז עס איז יא מעגליך ער זאל קענען צוריק קערן צום לאנד איר ערשטן נאמען אפילו ער האט נאכגישיט געוואוסט ווי אזוי. דער מתנה פון זיין א מבין דבר מתוך דבר האט אונז דער רבי געגעבן, מיר זאלן וויסן אז אלעס איז מעגליך, איך קען אנקומען צו אלעס.

עס איז יא מעגליך

אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים ווערט מען א מבין דבר מתוך דבר, איך ווער געוואויר אז איך קען צוריק קומען צום אייבערשטן, איך קען לערנען, איך קען ווערן אן ערליכער איד, איך קען זיין פרייליך, איך קען געהאלפן ווערן מיט יעדע זאך. ווי אזוי? דאס ווייס איך נאכגישיט, איך דארף נאך הערן די עצות פון רבי'ן, איך דארף נאך זען וואס איך האב צוטון, אבער איך ווייס אז 'עס איז יא מעגליך' איך זאל נאך זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד.

היינטיגע צייטן...

דער שפראך ביי מענטשן איז: "היינטיגע צייטן קען מען שוין גישט זיין ערליך, היינטיגע צייטן איז שוין גישט דא קיין צדיקים, אמאל איז געווען אנדערע סארט מענטשן, תמימות'דיגע אידן, אמונה'דיגע אידן, אמאל איז געווען נשים צדקניות, די אמאליגע פרויען, מיט אזא מין תמימות, היינט איז שוין גישט דא, היינט איז שוין גישט מעגליך..." און ליידער מיט דעם וואקסן קינדער אויף, דאס גייט אריין אין די קינדער דורך די מחנכים און קינדער

(חלק ב', המשך פון שבת קודש פרשת וארא, מברכים חודש שבט, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן).

דער ראש ישיבה שליט"א איז געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבו מלך ובו שפחה שנתחלפו.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער, דער מענטש וואס האט געריטן אויפ'ן פערד האט געזאגט פאר'ן אמת'ער בן מלך:

איך קאן אבער א זאך וואס סע איז בעסער פון דיין מלי. איך ווייס אזאך וואס איך האב מקבל גיווען פון מינע עלטערנס עלטערין. אז מע זאל זיין איין מבין דבר מתוך דבר. דהיינו איך ווייס אזוי א זאך וואס איך האב מקבל גיווען פון מינע עלטערנס עלטערין. וואס דורך דער זאך קאן מען זיין איין מבין דבר מתוך דבר. (מע זאל פארשטיין איין זאך פון דער אנדערער זאך) אז איינער רעט עפעס איין ווארט. קאן מען דורך דעם וואס איך האב מקבל גיווען. אז מע זאל פארשטיין דבר מתוך דבר (דהיינו איין זאך פון דער אנדערער) און איך האב נאך די זאך ניט אויסגיזאגט פאר קיין שום מענטשן אין דער וועלט. נון וועל איך דיר אויסלערנען די דאזיגע זאך. און דו וועסט מיר געבין די דאזיגע מלי דערפאר. האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער אמת'ער בן מלך וואס ער האט גיהאט די מלי) סע איז איין אמת'ער גרויס חידוש אז מע זאל זיין מבין דבר מתוך דבר. האט ער אים אוועק גיגיבן די מלי. און ער (דהיינו דער מענטש פון דעם פערד) איז גינאנגען און האט אים אויס גילערנט ער זאל זיין א מבין דבר מתוך דבר. און דער אמת'ער בן מלך. מהמת ער איז שוין גיווארין א מבין דבר מתוך דבר. איז ער דארט אום גינאנגען ביי דעם טויער פון דער מדינה. און ער האט פארשטאנען אז סע איז יא גימאלט אז ער זאל זיך דאס אינטער נעמען. אז ער זאל אומקערין צו דער מדינה דעם ערשטין נאמען ווארין ער איז זיך שוין גיווארין איין מבין דבר מתוך דבר. איבער דעם האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט האטשע ער האט נאך ניט גוואוסט ווי אזוי. וויךמיר וועט ער דאס קאנען אז ער

יאוש אין קינדער

איך האב זייער ליב צו הערן קינדער טעיפ'ס וואס דערציילט מעשיות פון צדיקים, אבער ביי געוויסע טעיפ'ס קראצט מיר אלץ אין אויער ווען איך הער ווי מען ענדיגט די מעשה: "טייערע קינדער; אמאליגע צייטן איז נאך געווען די סארט אידן, מיט אזא אמונה און בטחון, היינט עס איז שוין נישט דא"... צווישן די ווערטער לייגט מען אריין א יאוש אין די קינדער, כאילו אמאליגע צייטן האט מען נאך געקענט זיין אן ערליכער איד און היינט איז נישט מעגליך. איך טראכט אלץ 'הלואי קען מען ארויסגעבן אייגענע קינדער טעיפ'ס, אייגענע קינדער מעשיות, וואס זאל ווייזן פאר די קינדער א וועג ווי אזוי מען קען נאך היינט אויך זוכה זיין צו די אלע זאכן, צו א שטארקע אמונה און תמימות אינעם אייבערשטן'.

היינט הערט מען שענערע מעשיות

מען הערט מענטשן זאגן, "וואס ווייסן די היינטיגע דורות, אמאל האט מען געהאט א שטארקע אמונה, מען איז געגאנגען צום צדיק בעטן א ברכה, דערנאך ווען מען איז אהיימגעקומען האט מען שוין געטראפן דעם אוצר, היינט הערט מען שוין נישט אזעלכע מעשיות..." דאס איז נישט אמת, היינט הערט מען שענערע מעשיות, מען הערט ווי מענטשן האבן געבעטן דעם אייבערשטן גלייבנדיג מיט א שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט העלפן, און זיי האבן געזען נסים ונפלאות. אויסער דעם, האט נישט קיין זין ווי אזוי מענטשן לעבן היינט, מען קען נישט פרעגן א מענטש: "ווי אזוי לעבסטו?" "פון וואו האסטו דאס געלט צום לעבן?" ווייל דער ענטפער איז: "איך לעב נישט, דער אייבערשטער העלפט מיר יעדן טאג!" פען און פאפיר שטימט נישט די חשבונות צום לעבן, די גאנצע בודזשעט פונעם לעבן איז נאר דורך נסים פונעם אייבערשטן.

עס איז א באבע מעשה

די זעלבע זאך איז מיט שלום בית; איינער האט מיר דערציילט, ער האט געהערט ווי זיין זיידע זאגט: "שלום בית איז א זאך וואס איז אויפגעמאכט, עס איז א באבע מעשה, שלום בית איז געמאכט פאר איין טאג, פאר איין נאכט, מער פון דעם קען נישט זיין, עס איז אוממעגליך!" דאס איז טאקע סתם אזוי, אבער אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים ווערט מען א מבין דבר מתוך דבר, און מען ווערט געוואויר אז עס איז יא

מען דארף זיך נישט שעמען

ווי אזוי איז עס מעגליך - איך ווייס נאכנישט, דאס דארף איך נאך הערן, איך דארף נאך לערנען די עצות, איך דארף נאך לערנען די הייליגע ספרים פון רבי'ן, אבער איך ווייס אז עס איז מעגליך. און מען דארף זיך נישט שעמען צו קומען פרעגן ווי אזוי מען קען האבן שלום בית, ווי אזוי מען קען מאכן אז די שכינה זאל רוען אינדערהיים, דער רבי האט פאר יעדן אן עצה.

כלו זרע אמת

יעדער איינער געבט היינט עצות פאר שלום בית, דער געבט אזא עצה, דער געבט אזא עצה, אלע סארטן עצות, אבער אז מען נעמט דעם רבי'נס עצות איז עס "כלו זרע אמת" (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ז).

געבן אסאך גוטע ווערטער

וואס זענען די עצות פון רבי'ן? דער רבי זאגט (שיחות ת"ו, סימן רסד) מען זאל מכבד זיין די ווייב, נאך זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רב) וויבאלד נשים דעתן קלה, פרויען זענען בקטנות הדעת - דארף מען געבן אסאך פבוד פאר די ווייב, ווייל ווי מער א מענטש איז בקטנות הדעת אלץ מער דארף מען געבן פבוד און לאזן זיין גערעכט; דערפאר דארף מען רעדן שיינ און געבן אסאך גוטע ווערטער אינדערהיים.

אן אטענשאן זוכער (Attention seeker)...

דאס איז נישט חס ושלום אויף חזק צו מאכן אדער אנוועק מאכן די פרויען אז זיי דארפן אויפמערקזאמקייט, אזוי ווי עס איז דא א ווארט ביי קינדער: "דו ביסט אן אטענשאן זוכער (Attention seeker)..." דער אייבערשטער זאל אפהיטן ווען איינער דארף נישט קיין אויפמערקזאמקייט (אטענשאן), א טויטער מענטש דארף נישט קיין אויפמערקזאמקייט, ער דארף שוין גארנישט, אבער ווילאנג א מענטש לעבט וויל ער מען זאל קוקן אויף אים און רעדן פון אים, זאגט דער רבי אז דער אייבערשטער באשאפן די וועלט אז פרויען דארפן עס מער.

א שווערע זאך צו זאגן

א פרוי דארף גוטע ווערטער, א פרוי וויל מען זאל רעדן פון איר, פון איר שיינע קלייד, פון איר שיינע אנגעטוועכץ, א פרוי וויל הערן: "ביסט אזוי שיינ", "ביסט אזוי זיס". דאס איז זייער א שווערע זאך צו זאגן, מענטשן קענען אלעס זאגן, אלעס ארום און

מער פרייליך מיט די ווייב

טייערע אינגעלייט. עס איז נישט דא קיין סדרה וואס דער זוהר הקדוש זאל נישט רעדן פון דעם אז דער אייבערשטער רוט גאר וואו עס איז דא מאן און ווייב, דארט וואו מאן און ווייב לעבן בשלום, בפרט אום שבת - זאגט דער זוהר הקדוש (פיקובי זוהר, דף נז), דארף מען זיין נאך מער פרייליך מיט די ווייב, דערפאר מוז מען געבן נאך מער גוטע ווערטער.

אדם הראשון מיט חוה

דער הייליגער זוהר פֿרשת בראשית (דף מט): טייטשט אויס די פרשה פון אדם הראשון מיט חוה ווי אזוי ער האט גערעדט צו איר שיינע ווערטער, זאגענדיג (בראשית ב, כג): "עצם מעצמי", דו ביסט אַ ביין פון מיינע ביינער, "ובשר מבשרי", און פלייש פון מיין פלייש, מיר זענען איינס, עיין שם; דער הייליגער זוהר ווייזט דארט ווי אזוי מען דארף רעדן צו אַ ווייב מיט ליבשאפט. איינער וואס האט ארויסגעגעבן אַ ספר אויף ענגלי פֿרישות, (אגב, מוהרא"ש האט מיר געהייסן לייגן דעם ספר אין די זייט), מוטשעט ער זיך זייער אין זיין ספר מיט דעם שטיקל זוהר, ער ווייסט נישט וואס צו טון דערמיט, מען זעט דאך קלאר ווי רבי שמעון בר יוחאי רעדט פון דאס שיינקייט און ערליכקייט פון לעבן מיט אַ ווייב, דערפאר פרובירט ער עס מסביר זיין על פי קבלה, אז דאס גייט ארויף אויף ספירת מלכות וכו'... דאס איז די גאנצע ספר הזהר און דאס איז די גאנצע קבלה, אז מאן און ווייב זאלן רעדן שיינע איינער צום אנדערן.

אנוועק לייגן אלע חכמה'לעך און חשבונות

שבת איז אַ צייט וואס מען דארף רעדן שיינע אינדערהיים, און געבן גוטע ווערטער; לייג אנוועק אלע חכמה'לעך און חשבונות אין די זייט, צי עס קומט יא אריין דאס גוט ווארט אדער נישט. איך געדענק אויך ווי פאר פופצן יאר צוריק, אין אנהייב ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, האב איך אויך געהאט די חכמות, אבער מוהרא"ש האט מיר געהייסן רעדן שיינע, דארף איך פאלגן דעם מענטש פון וואלד. אז מען הייבט אן טון די אלע עצות בתמימות קומט עס שוין נאכדעם אריין, עס ווערט אַ פשוט'ע זאך, דאס ווערט דאס וועג פון רעדן איינער צום אנדערן. ווען מען לעבט אזוי אינדערהיים דעמאלט קומט די שכנה אריין אין שטוב, מען ווערט אפגעהיטן פון עבירות, און מען ווערט נאנט צום אייבערשטן.

ארום, אויסער די פשוט'ע גוטע ווערטער, אבער אז א מענטש געבט גוטע ווערטער אין שטוב, ער איז מכבד אין שטוב, איז מעגליך צו האבן שלום בית.

אַ מאביל אַ גאנץ יאר

אַ אינגערמאן דערציילט מיר היינט, איינער האט אים געזאגט: "אַ שאד אז דיין ברודער ... האט חתונה געהאט אזוי יונג, ער וועט נישט קענען הנאה האבן פון די מאביל (Mobile) מיט די בחורים אום פורים; פארוואס דארף מען אים אנוועק נעמען די יארן וואס ער קען זיך נאך אויסגעבן מיט אַ מאביל? דאס ביסל צייט אלס בחור איז דאך זיין צייט וואס ער קען זיך אויסגעבן און הנאה האבן... עס איז אַ גרויסע רחמנות אויף יענעם, ער ווייסט נישט אז נאך די חתונה קען איך האבן דאס מאביל אַ גאנץ יאר, נישט גאר איינמאל אַ יאר פורים פאר פינף שעה, איך קען פארברענגען אַ גאנץ יאר, ער האט דאס נאך קיינמאל נישט צוגעזען, זיינע עלטערן קריגן זיך, זיינע געשוויסטער קריגן זיך, פֿרעגט ער מיט רעכט: "פארוואס זאל מען חתונה האבן אזוי יונג?..."

ביי די פופצן קען מען שוין זיין גע'גט?

אַ צווייטער אינגערמאן דערציילט מיר, איינער האט אים געפֿרעגט: "אַז מען האט חתונה אזוי יונג, קומט אויס ביי די פופצן קען מען שוין זיין גע'גט...?!". פארוואס עפעס זיין גע'גט?! ביי יענעם אין מח איז די גאנצע זאך פון שלום בית נישט מעגליך, ער האט גאר חתונה ווייל די גאנצע פֿתה האט חתונה מוז איך דאך אויך חתונה האבן...

נישט אין די זעלבע צייט

ביים רבי'ן איז יא מעגליך צו האבן שלום בית, אז מען רעדט שיינע און מען געבט גוטע ווערטער אינדערהיים. דער יצור הרע קומט צו אַ מענטש און דריידט אַ קאפ זאגענדיג: "זי איז אַ משוגע'נע, גט איר אפ". דער יצור הרע קומט אן צו יעדן, ער קומט נישט צו יעדן אין די זעלבע צייט, צו איינעם קומט ער היינט, צו איינעם קומט ער מארגן, ביי איינעם איז ער שוין געווען געכטן, דאן נוצט מען דעם רבי'נס עצה פון תפלה והתבודדות, מען גייט אין אַ זייט און מען בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, העלף מיר איך זאל זען גוטס אין מיין ווייב וואס דו האסט מיר געגעבן", אז מען פֿירט זיך אזוי איז עס יא מעגליך.

ווער איז גערעכט

מען דארף זייער אכטונג געבן ארויס צו טרייבן מחלקת פון שטוב, די אלע קליפות וואס קומען אריין "איך בין גערעכט", "דו ביסט גערעכט", עס מאכט נישט אויס ווער איז גערעכט. דער אייבערשטער איז נאר אין א שטוב וואו מען האט זיך ליב איינער דעם אנדערן.

פארגינען פאר די קינדער

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך ליב האבן, וועט מען אויך פארגינען דעם רבי'נס לימודים פאר די קינדער, א זאך וואס איך פארגין פאר מיר פארגין איך אויך פאר מיינע קינדער, איך וועל ווייזן פאר מיינע קינדער דאס שיינקייט פון לעבן, ווי אזוי טאטע מאמע האבן זיך ליב. דאס געשעט ווען די קינדער זעען ווי עלטערן רעדן שיינ איינער צום אנדערן, זיי ווערן נישט גערועז איינער פונעם צווייטן. ווען איינער וויל אזוי און דער צווייטער וויל פארקערט קריגט מען זיך נישט ארום, נאר מען איז מוותר פאר'ן אנדערן.

נישט קענען שידוכים טון...

עס איז מיר א מורא'דיגע שמחה, איך שטיי יעצט בעפאר איך מאך חתונה מיט'ן אייבערשטן'ס הילף מין טאכטער, איך וואונטש יעדן איינעם מען זאל קענען חתונה מאכן די קינדער און האבן גחת פון זיי. אוי געדענק איך ווי מען האט מיר געזאגט: "דו וועסט נישט קענען טון קיין שידוכים מיט די יונגע קינדער!" דאס איז געווען א גוטע זאך ווייל אזוי האב איך אסאך מתפלל געווען דערויף, פון מיינ אנהייב התקרבות מאך איך שוין התבודדות אויף דעם: "רבנו של עולם, מען זאגט מיר איך וועל נישט קענען קיין שידוכים טון מיט מיינע קינדער, העלף מיר איך זאל זיי קענען חתונה מאכן, העלף מיר איך זאל זיי טרעפן גוטע שידוכים", און געלויבט דער אייבערשטער, דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן ביז אהער, און איך בעט אויף ווייטער.

וואס איז א חשוב'ע שטוב?

באזונדער דאנק איך דעם אייבערשטן אז מיינע קינדער זענען אריין אין חשוב'ע שטובער; וואס איז א חשוב'ע שטוב? א שטוב וואס די גאנצע שטוב איז געבויעט נאר אויף צו מגלה און מפרסם זיין דעם אייבערשטן, אונדאי איז זייער חשוב יעדע ברסלב'ער שטוב וואו מען פארט ראש השנה קיין אומאן, אבער עס איז גאר אנדערש א שטוב וואס דער רבי איז זייער לעבן, פון דאס אויפשטיין אינדערפרי, פון מודה אני, ביז מען

גייט שלאפן דריידט זיך אלעס ארום 'ווי אזוי קען איך היינט אריין ברענגען דעם אייבערשטן אין נאך א איד', 'ווי אזוי קען איך מגלה זיין דעם אייבערשטן, דערציילן פאר יעדן אז עס איז דא א באשעפער', דערפאר איז דאס מיר זייער א גרויסע שמחה, דער אייבערשטער זאל מיר העלפן ווייטער.

זיך באפלייסן אין הפצה...

מיינ אנדערער זון גרו יאיר דארף שוין אויך א שידוך; איך קוק זיך ארום אויף שטובער פון מפיצים, איך וויל אריינלייגן מיינע קינדער אין חשוב'ע מיוחסים'דיגע שטובער, א משפחה וואס די שטוב איז געבויעט אויפ'ן רבי'ן, עס איז געבויעט ווי אזוי מען קען מגלה און מפרסם זיין דעם אייבערשטן אין די וועלט. איך זאג עס ענק - כדי אפשר וועלן נאך מענטשן זיך באפלייסן אין הפצה...

מען שערט עס אפ פאר'ן אייבערשטן

ברוך השם אז דא איז מען מחנה די קינדער פון יוגנט אן צו זיין הייליג און ריין; איך האב געפרעגט מין טאכטער אויב עס גייט איר זיין שווער זיך אפצושערן די האר צו די חתונה, האט זי מיר געענטפערט: "ניין!" ווייל אזוי וואקסן די קינדער אויף פון יוגנט אן, אז אלס מיידל שפילט מען זיך מיט די האר, מען האט עס ליב, און ווען מען האט חתונה שערט מען עס אפ פאר'ן אייבערשטן, ווייל אזוי וויל דער אייבערשטער. דאס איז א באזונדערע גס אז אונזערע קינדער קענען זיין הייליג און ריין. דער אייבערשטער זאל העלפן אז אלע זאלן זוכה זיין צו חתונה מאכן די קינדער יונג.

דורך דעם רבי'נס ספרים

דאס דארפן מיר געדענקן: "עס איז יא מעגליך!"; עס איז מעגליך איך זאל ווערן אן ערליכער איד, עס איז מעגליך איך זאל דאווענען, עס איז מעגליך איך זאל מער נישט זיין פוגם זיין און עס איז מעגליך איך זאל אלעס פאררעכטן. דאס ווערט מען געוואויר דורך דעם רבי'נס ספרים, מען ווערט א מבין דבר מתוך דבר.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".